

Атанас ЦОНКОВ

Не знам да има добра болест, но сред лошите има и по-лоши, и най-лоши: рак, алцхаймер, инсулт, СПИН, проказа, ебола...

За последните две българите само са чели или чували, но се налага да продължа този списък, защото някои от най-смъртоносните диагнози, които през последните десетилетия смятаме за ликвидирани, напоследък отново напомнят за себе си: туберкулозата, детският паралич, гонорейата, сифилисът...

Днешните медици и най-вече съвременните четящи хора не обърнаха внимание на предупреждението, което откривателят на антибиотиците Флеминг отправил към всички – тези медикаменти ще могат и да разболяват, ще станат неефективни, ако не ги употребяваме грамотно, ако не се грижим за здравето си по-разумно, по-цивилизовано, по-отговорно...

Тъй като значителна част от човечеството (българите са едни от най-активните представители на тази част!) предпочитат да я кара „през просото“, днес четем или слушаме такива стряскащи новини:

• „Смяташе се, че откриването на пеницилина е изкоренило нелечимия по-рано сифилис и го е оставил завинаги в миналото. Оказа се, че не е така.“

• **През август 2016 г. Световната здравна организация обнародва нови насоки за лечение на гонорейата (трипера), сифилиса и хламидиите, отбелязвайки, че трите полово предавани инфекции стават все по-резистентни...** Сифилисът става все по-устойчив към азитромицина – антибиотика, който беше доскоро едно от най-прилаганите и най-ефективните лекарства срещу сифилис и други сексуални заболявания.

• Забележете! **Само в Англия броят на заразените със сифилис днес е достигнал най-високите си нива от 1949 г.,** тоест преди антибиотичната ера, а

между 2012 и 2017 г. броят на инфектираните **се е удвоил.**

• Френски учени алармират, че от 2000 до 2017 г. се забелязва значително покачване броя на болните от сифилис. През 2012 г. **честотата на тази инфекция се е покачила близо три пъти във Франция.** Сред най-рисковите групи са хората, които имат полов контакт с повече партньори или са обект на трафик и насилие.

• **От 2015 г. насам България се намира в предепидемична ситуация по отношение на сифилиса.** Най-много регистрирани пациенти се наброяват в София, Варна, Стара Загора, Пловдив, Сливен, Пазарджик... Неотдавна в българския парламент бяха изнесени най-нови

тревожни данни: **новорегистрираните случаи на сифилитичната зараза у нас през първото полугодие на т.г. де факто са се удвоили в сравнение със същия период на м.г.**

Актуалната сифилитична картина – и в света, и у нас, е меко казано, обезпокоителна.

Преди да търсим изход от печалната ситуация, да хвърлим бегъл поглед върху историята и същността на тази уж победена, но всъщност непобедима (засега!) болест. Това е повече от наложително, ако знаем съответните факти, които остават непознати и за повечето лекари, граждани, учени и ако не желаем след 10-20 години отново да четем „свежи“ заглавия като днешните: **„Сифилисът се завръща“, „Докога ще отстъпваме на тази инфекция?“, „Нова сифилитична епидемия“, „Бум на възкръсналия сифилис в Европа“** и пр.

Историчите на медицината, както и инфекционистите все още спорят почти по всички аспекти на сифилиса: кога и къде е възникнал, диагностиката му някога и днес, кои от великите личности са били (по-скоро май кои не са били!) сифилитици, как са се лекували и от какво са умирали сифилитичните някога, защо „изкорененият“ преди десетилетия сифилис е отново актуален, настъпателен, епидемичен и през XXI век?...

• **Има три теории за географския произход на тази ужасна инфекция: Африка, Евразия, Америка.**

Най-популярна, но и най-уязвима е версията, че Колумб донесъл инфекцията от Новия свят. Това е само част от историческата истина, тя обаче е най-нова, най-явна, като че ли най-приемлива...

Накратко, през 1492 г. Христофор Колумб открива Америка, а едновременно открива и карто-

Христофор Колумб откривател и на сифилиса

фите, царевицата, тютюна, сифилиса...

Скоро след това (1495 г.) френският крал Шарл VIII обявява война на Неаполитанското княжество, водейки 30-хилядна армия от наемни войници. Както пише Волтер: „Френският крал не завладя Неапол, но спечели (донесе) за Франция сифилиса“. Всъщност наемните бойци се ползват разюздано от ласките на 800 проститутки в Рим и Неапол, разнасяйки даром техния испански и/или италиански сифилис...

После тези наемници се прибират по своите родни места, „обогатявайки“ ги с „новата болест“... Доказано е, че заразата стига скоро до Ливан, Сирия, Конго, Китай, Индия, а през 1499 г.

СИФИЛИС

и до Русия.

• Според други автори тази инфекция е прескочила преди хилядолетия от Африка през Средиземно море и е завладяла части от Европа.

• Според трета теория евроазиатският корен на сифилиса предхожда и американските, и африканските събития.

В дълбокия историческия мрак проблясват археологически факти за сифилитични скелети от 3 – 4 хил. пр.Хр., открити в Сибир. От приблизително същата епоха (значи отпреди 5-6 хил. години!) индуските лечители са познавали тази свирепа болест, която лекували със свирепо лекарство, т.е. **живак**. Пък „каквото сабя покаже“ – болният все пак умираше, без да се изясни дали е убит от бледата спирохета, или от **жив(ака)**...

Съществува обаче и **четвърта теория**, наречена **унитарна**, според която всички причинявани от **трепонемни** заболявания (сифилис, фрамбезия, пинта, бежел и др.) в далечното минало са представлявали една-единствена болест – **трепонематоза**.

Лекарите натрупвали опит, наблюдения, хипотези, особено след европейската сифилитична епидемия, и започнали да разпознават това зло по неговите симптоми – още преди Васерман да създаде своя тест (1906 г.), прилаган впрочем и днес.

През март 1905 г. Шаудин и Хофман откриват **трепонема палидум** (бледата спирохета) бактерията, която

причинява сифилис, всяваща страх и ужас сред търсещите сексуални удоволствия. Вероятно някой от тези успели търсачи е създавал вица: „Всички болести са от „нерви“, само сифилисът е от удоволствие“.

През 1909 г. **Паул Ерлих**, бащата на мо-

дерната (и модна – и спорна в повечето случаи) химиотерапия, синтезира първото научно обосновано лекарство срещу сифилиса – **салварсан**. Интересно е, че дори 10-15 години по-късно (през 1922-1924 г.) най-прочутите венеролози в Европа и Русия диагностират вожда на большевишкия преврат – Ленин, прибягвайки до васерман (макар че най-добрите от тях поставят вярната диагноза без помощта на този тест и дори въпреки него!) и го лекуват (спорно-безспорно!) със салварсан...

И така, да се върнем на въпроса –

защо през XXI век сифилисът се завръща

и придобива мащабите си отпре-

ди антибиотичната епоха?

1. Преди всичко поради **масовото здравно незнание, нехайството и безхаберие!**

Има цели социални групи (и по света, и у нас), които не познават дори основните рискове и признаци, свързани със сифилиса, и не желаят да ги научат. Даже когато са диагностицирани

Скелет на сифилитик, намерен в Сибир

с тази инфекция, някои (главно ромите) всъщност асоциални индивиди отказват да се лекуват и продължават да сеят заразата...

2. Инфекцията се разпространява и поради ниска или никаква здравна (сексуална) култура, и поради масови прояви на **наркотовисимост, алкохолизъм** и т.н.

Днешният отказ на държавата да диспансеризира инфектираните (и у нас, и във Франция например) е **сържана представа за демокрация**, която нанася директни и недопустими щети, страдаща, разходи на обществото.

3. Има факти от света на сифилитичната зараза, които не се знаят или се подценяват неоправдано дори от специалистите... Ето няколко примера:

• Диагностирането понякога се забавя доста, защото сифилисът има „таланта“ да имитира най-различни болести. Неговата клинична симптоматика е толкова многолика, неясна, противоречива, че с основание му приписват прозвището **ВЕЛИКИЯТ ИМИТАТОР!**

Докато лекарят постави категорично ужасната диагноза, болестният процес напредва и лечението често се оказва безуспешно.

• Уникалният (и през 1906, и днес) тест **Васерман** **невинаги дава достоверни, убедителни, адекватни резултати**, които да послужат за обосноваване и ефективна терапия на пациента. И някога, и сега **около 30% от изследванията с васерман дават ФАЛШИВО отрицателни резултати.**

• За повечето хора (дори за специалистите!) това е неприемливо, непонятно и... подвеждащо! В действителност този процент показва колко слабо все още познаваме живата човешка материя (физиология, имунитет, инфекции и пр.).

Тези 30% мен лично не ме изненадват, защото още преди

да бях изследвал сифилитичния проблем, аз доказах, че **днешните три (най-ефективни, най-информативни лабораторни теста) - Елайза, Имуноблот и PCR, при хроничната лаймска борелиоза ДАВАТ ОТ 30 ДО 97% ФАЛШИВО НЕГАТИВЕН РЕЗУЛТАТ.**

Припомням – и сифилисът, и

лаймската болест се предизвикват от **сходни бактерии – СПИРОХЕТИ!**

Медицинската наука, ако приемем да говорим за наука в медицинската сфера, се намира в огромен дълг пред студентите медици и пред пациентите сифилитици, но също и жертви на други спирохетози: лаймската борелиоза, коремнен тиф, лептоспироза и пр.

Казаното дотук за сифилиса може да се стори някому предостатъчно и непоносимо, но ако не желаем пред опасността да си заравяме главата в пясъка като набедения щраус – и здрави, и болни, и лекари, и журналисти, че и политиците трябва да навлязат малко по-дълбоко в историята, същността, загадките, диагностиката и терапията на заразените със спирохета палидум.

През миналите векове – XVI, XVII, XVIII, сифилисът има зловеща „слава“, защото е бил много по-агресивен и разрушителен – болните губели понякога част от тялото си. Макар видоизменена, **първичната клинична картина на придобития сифилис** днес може да се разпознае лесно от всеки лекар, ако се включи и тестът Васерман...

Неосъзнат и непознат дори от опитни медици е **вроденият, късният, нелекуваният или неадекватно лекуван хронифицираният, наследственият сифилис.**

Той продължава да бъде сериозен, понякога непреодолим проблем дори в епохата на пеницилините, азитромицина и други съвременни медикаменти.

През 1503 г. немският лекар Джозеф Грюнпек характеризира сифилитичната болест: „Толкова жестока, толкова тъжна, толкова инфекциозна, че **досега не е видно и познато на Земята нещо толкова ужасно и отвратително**“.

А по същото време венецианският лекар Александър Бене-

СЪТ Е ТУК!

дичи описва болните, които са загубили носове, очи, ръце, крака!

Няколко извадки от историческата статистика

Ужасеното и сифилизирано човечество е в паника. Лечението на „новата чума“ е невъзможно и това поражда отчаяни вопли.

През тези тъмни времена църквата играе голяма роля в обществения живот и представители на библейския Бог изобретяват теорията, че болестта е **Божие наказание за земните ни грехове**, което не пречи на няколко от ватиканските папи да бъдат носители на безбожната зараза...

Плъзват всякакви слухове и общо взето настъпва разнородна между европейските народи. Всеки упреква, подозира или обвинява своя съсед. Французите наричат сифилиса „неаполитанска болест“ (помните ли войната срещу Неапол – 1495 г.), поляците са склонни да я споменават като „германска“ зараза, а руснаците – като „полско зло“... За мнозина тя е „турска болест“, за португалците и фламандците това е „испанска зараза“.

Най-много точки набира понятието „френгя“, „френска болест“, „френско зло“ - популярно в Германия, Италия, Англия, тоест почти в цяла Европа...

Намам лоши лични чувства към французите, но тяхното „лидерство“ в сифилитичната тема се подкрепя от множество красноречиви факти:

- В древно гробище от IV от н.е. е намерен (областта Вар, Южна Франция) скелет на бременна жена, който носи несъмнените белези на сифилитичната инфекция – десет века преди Колумб!

- **Френският поет Франсоа Вийон е роден през 1431 г.** Той има пъстра биография: крадец, мошеник, наркоман, убиец, два пъти осъждан на смърт. Това е жестока демонстрация как венерическите болести могат да разрушат един живот, както и още едно свидетелство, че **сифилисът е шествал из Европа още преди откриването на Америка, защото според специалистите Франсоа Вийон е страдал тъкмо от сифилис.**

- Макар прочути сифилитици да има почти вредом по света, на френска земя те изглеждат най-много: Франсоа Вийон, Наполеон, Бонапарт, Бодлер, Мюсе, Флобер, Мопасан, Гоген, Мане...

- През 1842 г. д-р Уилям Валас пише, че **НЯКОЛКО СТОЛЕТИЯ ПРЕДИ европейската сифилитична епидемия от 1495 г.** ирландците са боледували от „болест на френските пустили“, приличаща на сифилис...

- Само през 1860 г. във Фран-

ция от „френската болест“ са починали повече от 120 000 души.

С този факт да започнем една

Кратка историческа справка за сифилиса през последните двестолетия

- През XIX век учените успели да докажат, че **гонореята** (триперът) и **сифилисът** за различни заболявания.

- През втората половина на XIX век според официалната руска статистика над 20% от населението в европейска Русия е било инфектирано с бледата спирохета. Макар и донякъде спорни, данните за Западна Европа не са по-благоприятни...

- **Табес дорзалис** е форма на **невросифилиса**, описана от Дюшен още през 1858 г. Среща се в около 30% от нелекуваните сифилитични случаи, най-често при вродения, късен сифилис (Пенчо Славейков, Ленин, Ал Капоне...).

- А. Fournie (Фурни) прозорливо описва още през XIX век **табеса** (табес дорзалис) като проява на сифилиса, а през 1893 г. утвърждава **прогресивната парализа** като специфична последица от сифилитичната зараза. По неизвестни причини поетът сифилитик Пенчо Славейков, белязан и с двете сифилитични форми, пропуснал да се възползва от тези ранни открития на учените.

- Историческата статистика обаче сочи, че от **табес дорзалис** (или почти неразграничимата от нея **прогресивна парализа**), с други думи, **невросифилис**, са си отишли от този свят не само документираните Алфонс Доде, но и руският цар Иван Грозни, американският супермафиот Ал Капоне, английският крал Хенри VIII, основателката на модерната милосърдна сестринска помощ Флоранс Найтингел, пролетарският вожд Ленин и мн. др.

- Според някои информационни източници **до Втората световна война сифилисът е бил основна причина за смъртта в САЩ.**

Славейков.

- През 1912 г. **Н. Nogushi** пръв открива бледата спирохета в главния мозък на болен от **прогресивна парализа** и в гръбначния мозък на болен от **табес**. През същата година Ерлих предлага подобрена форма на салварсан – **неосалварсан**.

- За реална революция в лечението на сифилитично болните може да се говори от 1943 г., когато **J. Mahoney** прилага за целта най-популярния антибиотик – **пеницилин**!

- За отбелязване е, че през 1923 г. българският терапевт

Някогашните терапии

- Преди 3-4 хилядолетия в древна Индия са лекували с **живак** заболяване, което може да се нарече сифилитично...

- Водни процедури, няколкоседмично гладуване, хининова кора – какво ли не е било пробвано – без успех.

Е, за две известни личности се твърди, че били **излекувани** от сифилис в онези безпросветни и неантибиотични времена, но летописците пропуснали да запишат рецептата, а и няма сигурни данни, че излекуваните са били действително болни от „новата чума“...

- През 1835 г. W. Walase въвежда лечението с **йод** на сифилитично болни.

- През XIX век **арсенът** е бил използван често не само за отравяне на хора, но и за лечение на сифилитици... Няма категорични и надеждни данни за ефекта от такова лечение, но може да се предполага, че болестотворната спирохета се оказвала по-издръжлива от съответните пациенти.

- Пред 1917 г. виенският психиатър Вагнер-Яурег предлага лечение на **прогресивна парализа** чрез заразяване с **малария**, за което е удостоен с Нобелова награда през 1927 г.

Подобен лечебен метод (една инфекция срещу друга, „клин клин избива“) е наблюдаван 30 години преди това от д-р Хаканов, който лекувал поета Пенчо

Л. Попов успешно ликвидира **спирохетози** с препарат **ацетилксиаминофениларсенид**.

Още актуални данни за сифилиса

- Регистрираните нови заразе-ни със сифилис в **САЩ са се удвоили** за периода 2005-2013 г.

- **Над 36 милиона жители на планетата са заразени със сифилис.**

- Сифилисът продължава да е свързан най-вече с **бедността, изостаналостта, безпросветността** – и на отделни индивиди, и етноси, и държави.

Водещите сифилитични страни днес се намират основно в Азия, Африка, Латинска Америка: Хондурас, Индонезия, Гвинея, Папуа Нова Гвинея, Мианмар, Танзания, Централноафриканската република, Гана, Китай, Мозамбик, Мадагаскар, Замбия, Уругвай...

Китай, Мозамбик, Мадагаскар, Замбия, Уругвай...

Как се разпространява бледата спирохета?

Това, което няма да намерите нито в големите библиотеки, нито в специализираните монографии, нито в интернет за начините, по които се предава сифилитичната зараза, ще може да прочетете в следващите редове...

Добрите специалисти отбелязват, че **сифилисът ОБИКНОВЕНО се предава по полов път**, по всички известни сексуални контакти. Това обаче не е всичко. Инфекцията може да се предаде и от **майка по време на бременността или при раждането**. Според най-актуални сведения **всяка година в света от бледата спирохета умират над 300 000 новородени**. Това означава на всеки 12 месеца да умира по един съвременен Пловдив!

Друг по-рядко срещан начин на заразяване е **кръвопреливането**. Може би ще ви побият тръпки, ако се налага да ви преливат чужда кръв и същевременно узнаете, че най-честите

кръводарители са от ромския етнос (най-големия носител на ужасната зараза!), а дори и да проверявате кръвния серум за инфекцията, то в **около 30% от случаите масово прилаганите лабораторни тестове дават... ФАЛШИВО ОТРИЦАТЕЛЕН РЕЗУЛТАТ**.

Още по-непознати за широката публика са пътищата, по които може да ви споходи т.нар. **битов сифилис**. Макар и изключително рядко, **заразата може да се предаде и чрез целувка, обща зъбна четка или кърпа за лице и пр.**

Удивен, потресен съм от масовото непознаване на сифилитичното зло. За жалост, дори журналисти, лекари специалисти си позволяват да публикуват неверни твърдения по темата. Мога да приведа голям набор от такива факти, но ще се огранича само със статии в един уважаван наш всекидневник, публикувани напоследък. В статия за малко известния български поет Димитър Великсин, починал от сифилис в парижка болница през ноември 1896 г., се пише (или преписва - и в други издания?) упорито и настойчиво: „Сифилисът е остра **ЗАРАЗНА БОЛЕСТ, ПРЕДАВАНА ПО ПОЛОВ ПЪТ**.“

Мнозина биха казали, че написаното е „окей!“, всички знаят, че сексът води към сифилиса, но специалистите, които познават задълбочено проблема, ще възразят. Наложително е да възразят, защото т.нар. **битов сифилис**, макар да е много по-рядко явление от полово предаваната зараза, се среща и в наши дни. Според официалната руска статистика към края на XIX век **заразените по битов път са представлявали от 70-90% от броя на всички сифилитици**. Битовият, този почти непознат от широката публика сифилис се предава от бременната жена на бебето, както и при целувка (ако инфектираният палавник докосне наранена кожа или лигавица!), а също при кръвопреливане и др.

Позволете да ви разтревожа, ако проблемът сифилис ви интересува, защото и казаното дотук не е всичко за начините, по които тази невидима инфекция може да стигне до вас.

Според мен **съществуват още 2-3-4-5, а вероятно и повече непознати способности за заразяване**. Макар и това да се случва по-рядко, отколкото шестима от тотото, все пак е възможно. Ще се въздържа от назоваването на тези начини, за да не ме бъркат с ясновидстващите Ванга или Нострадамус. **Ако обаче отговорните здравни и/или политически инстанции проявят интерес, с удоволствие ще им предоставя безусловно мои заключения, аргументи, основания за казаното по-горе.**

- На пръв поглед сифилисът се среща много по-рядко от другите полово предавани заболявания. Според СЗО през 2015 г. в света са регистрирани над 1,5 млн. нови случая на хламидии, 395 216 на гонорея и ... 23 872 – на сифилис.

Къде е България на световната сифилитична карта?

Поради кръстопътното ни място – на почти три континента, България е била изложена на сифилитичните рискове и откъм Африка, а и откъм Евразия.

След **войната** между Франция и Неапол (1495 г.) 30-хилядна армия се разпръснала и наемните войници разнесли сифилитичната зараза по своите местожителства. Предполага се, че някои от неаполските сифилитици са се завърнали и на Балканския полуостров.

През следващите векове „внос“ на срамната страшна за-

(Продължава на стр. 14)

Ромско гето

СИФИЛИСЪТ Е ТУК!

(Продължение от стр. 13)

раза идва от турски военни, най-вече след Кримската война (1858 г.), както и от „урусипите“ (проститутките) на Букурещ, наричан от румънците „малкият Париж“ и може би с основание... Знаем, че Христо Ботев определя Париж като „столица на разврата“. Шантонерки (певачки, понякога маскирани като балерини, акробатки, циркови артистки) пристигат и от Будапеща, Белград...

Между по-известните българи, предпологаеми или доказани сифилитици, бих споменал **Пенчо Славейков, Иван Вазов, Димитър Великсин...**

Войните и сифилисът

• Първата голяма сифилитична епидемия в Европа започва от **войната Франция – Неапол, 1495 г.**

• След **Кримската война (1856-1858)** бледата спирохета се развихря с нова сила, включително и на Балканите.

• Заслужава да се отбележи, че **ВОЙНИТЕ** стават разсадник или развъдник на венерически и кожни заболявания. Освен другите бедни и нещастия **войната поражда и сифилитични епидемии.**

Интересно е да се припомни, че империалистическата война според Ленин е добра предпоставка за разпалване на гражданска война и за узурпиране на властта от болшевиките. И той доказва това чрез преврата на 7 ноември 1917 г., с което извади Русия от Първата световна война и я вкара в кошмара на братоубийството между червеноармейци и белогвардейци. Войната ражда болшеvizъм, войната ражда сифилис! **Болшеvizмът и сифилисът – каква странна прилика!**

А безсмъртният пролетарски вожд е създател на болшеvizма и носител на сифилиса...

Анатол Франс, голям почитател на философа **Ницше**, който умира от сифилис, говорил за парализата на своя любимец и смятал, че сифилитичната „лудост довежда до импулса и енергията, необходими за напредъка на човешката раса“.

Това схващане за креативната черта на сифилиса заслужава отделно, специално изследване, но се изкушавам още сега да му противопоставя (временно!) изявлението на знаменития венеролог **Фурни**. Този учен се вглежда прозорливо в бъдещето и доказва ролята на късния вроден сифилис за повишената детска смъртност, причинена от сифилиса, както и предвижда **израждането на човешката раса.**

Тук е мястото да припомним, че **философът сифилитик Шопенхауер** смятал **войната и сифилиса** за най-големите врагове на човечеството. Тези, които мърморят иронично: „Философ – дървен картоф“, май ще трябва да си укротят „остроумията“...

България на световната сифилитична карта

• Първото българско специализирано издание „Медицинско списание“, издавано във Варна от 1885 г., описва лечението (1886 г.) от сифилис на 65-годишен човек.

• Само съвсем ограничен кръг от експерти знаят за един сензационен факт от миналото. Ветеринарният лекар **Стефан Ангелов**, впоследствие академик, е работил в **лабораторията на самия Васерман** и въвежда пръв у нас **Васермановия диагностичен тест през 1909 г.**

• По официални данни през периода 1958-1962 г. здравната система успява да ликвидира стари, многовековни ендемични гнезда на сифилиса от районите

Хитлер

Оскар Уайлд

Ленин

Известни сифилитици, без които светът щеше да бъде друг

на Трънско и Родопите.

• След началните гръмогласни социалистически успехи в битката със сифилиса, през **1979 г.** България се оказва сифилитичният шампион на Европа с **3026** заразени.

През следващите 20-ина години статистиката на новозаболените от сифилис у нас показва:

1979 г. – 3026 души

1990 г. – 378

1994 г. – 1283

1996 г. – 2298

1998 г. – 2694

• Днес **80-милионна Германия** има около **600 сифилитици**, а **7-милионна България** – също толкова!

Пак изпреварихме почти всички с неуспехите си!

Болест, необхватна като Космоса

Ще посоча само още няколко щрихи от този невидим портрет.

Основни симптоми на сифилиса: генитални язви, последвани от усложнения в мозъка, нервите, ставите, сърцето, зрението, слуха, храносмилането...

Малцина знаят, че сифилисът е сложил своя отпечатък не само върху инфектираните със спирохета палида (*Spirochdeta pallida*), но и **върху хода на човешката история, развитието на изкуствата и дори върху модата.**

• Днес трудно бихме могли да си представим **световното изкуство и художествената литература** без шедьоврите на творци сифилитици като Сократ, Шекспир, Гьоте, Гоя, Бетовен, Шуман, Ван Гог, Ницше, Оскар Уайлд, Мопасан, Гоген, Мане...

• Земята със сигурност щеше да бъде по-добро място за живеене и нямаше да погълне милионите жертви на **войните и/или революциите**, чиито идеолози и водачи осъществители бяха **сифилитиците Наполеон Бонапарт, Ленин, Хитлер...**

• Има известни доказателства, че пораженията от сифилис са дали **тласък на модата** с появата на:

- **перуките** (срещу олисяването на човешките глави от сифилитичната инфекция),

- **високите яки** (за прикриване на т.нар. огърлица на Венера – сифилитичен обрив на шията),

- **ръкавиците** - за потуване на обриви и язви, които са били чести първични симптоми при придобита сифилитична зараза...

Повечето от прочутите личности – и художници, и музиканти, и писатели, и учени, и пълководци или държавници – се оказват сифилитици. Освен през 1926 г. излиза от печат на немски език книгата „**Гениалните сифилитици**“ от **Брунолд Шпрингер**.

Споменавам тези любопитни факти, но се боя, че някои читатели може да си направят грешния и опасен извод, че ако се заразиш с бледата спирохета, вече ти е отворена вратата към успеха, славата, безсмъртието... Има дори и книга с подобно заглавие – 11-томната немска енциклопедия „**Гении! Лудост! Слава!**“

Ако славата, таланта, гениалността **може и да не те сподобят**, то страданията, инвалидизацията, неочакваната, по-точно дебнещата смърт са **гарантирани** на инфектираните с трепонема палидум...

Изключение! Освен ако те сгази пиян шофьор или от висок етаж ти падне саксия върху главата...

• Сифилисът променя по уникален начин и човешкото мислене, емоции, взаимоотношения, възгледи, нравственост.

а) Може би заради тази страшна зараза страдащите от нея **Мопасан и Шопенхауер** са намразили жените.

б) Заради нея може би **Хитлер**, заразен на младини от еврейска проститутка, **намразва всички евреи и погубва над 6 милиона от тях.**

в) Русия загубва 12 милиона души в

И кралете са били с перуки

Първата световна война... Заради сифилитичната зараза, без да съзнава това, но може би и заради това **Ленин намразва монарсите, капиталистите, империалистите, буржоата, селяните, свещениците, света...** организира преврата през 1917 г. и **погубва 13 милиона в Гражданската война.**

• След Първата световна война се забелязва нов прилив на сифилиса: към 1926 г. депутатът Бертелс докладва пред пруския парламент, че **над 80% от всички мъже в Берлин** са заразени с венерически болести, а френското военно ведомство признава, че **всеки втори французин болеува от сифилис.**

Днес се наблюдава неочаквано завръщане на тези (и много други!) инфекции, които са по-трудни за лечение в сравнение с миналото. Причините за тези злокачествени мутации на бактериите и вирусите се крият в променената по-болестотворна среда. Дължат се и на **честата употреба и на злоупотребата с антибиотиците, а и на зле разбиранията от мнозина сексуална революция.**

Ако Христос е бил разпнат между двамата разбойници, то живият обикновен човек изглежда вечно разпнат между удоволствието (секса) и страданието (сифилиса).

И при наличието на теста **Васерман**, и при наличието на живак или арсен, салварсан и/или антибиотици някои хронифицирани сифилитични инфекции се оказват неуловими, трудни за доказване, както впрочем и за лечение. В исторически план такива примери са Ленин, Ал Капоне, Пенчо Славейков, Ван Гог, Гоя, Хитлер.

• И ето пак четем лековатото решение на този вечен медицински проблем в същия уважаван (иначе) наш всекидневник:

„**В наши дни сифилисът на Шекспир би бил излекуван много лесно с пеницилин!**“

Днес навреме установеният сифилис наистина не е терапевтичен проблем за лекарите. По редица причини (невежество, срам, страх и пр.) мнозина от заразените се разминават с навременната терапия.

В някои случаи, особено при вроден късен, нелекуван, латентен сифилис, пеницилинът не успява да изчисти бледата спирохета. И следва още по-коварното и зловещо събитие.

Според P. Collart и к-в **лечението с пеницилин може да трансформира заразната спирохета в сапрофит** (безвреден микроорганизъм), който да се запази с години в лимфите възли или ликвора и **под влияние на някои фактори (напр. кортизон!) може отново да стане патогенен** (болестотворен)“.

Лечебната практика в наше време изисква при по-сложни форми на скрит латентен сифилис да се включат и различни специалисти: невролог, кардиолог, рентгенолог, офталмолог и др. Свободно мислещите лекари не се колебаят наред с препоръчителни медикаменти да прилагат и мощни, безвредни и ефективни природни препарати: алое, нони, котешки нокът, специален маслен извлек от риган, лечебни гъби, както и фантастичното Саменто... (не фалшификата, ментето, което плъзна на пазара напоследък!).

Междувременно от 1997 г. университетът в Мериленд, САЩ, организира ежегодни научни конференции за ретродиагностиране на велики личности

от миналото. За жалост, **досега е диагностиран безпогрешно само Бетовен (сифилис)**, а при други сифилитици учените зациклят и лансират разни недомислени хипотези, например при Гоя, Ленин и т.н.

Защо смятам актуалните днес вестникарски заглавия като „Сифилисът се завръща?“ за неточни, несъстоятелни?

Защото той никога не си е заминавал, никога не си е отивал! Той, макар и невидим, понякога безсимптомен, е винаги тук!

Още през XIX в. Фурни го е казал гениално:

„**Сифилисът не умира, той само спи!**“

Изводът?

За колеги журналисти, лекари специалисти, изследователи, анализатори, диагностици, терапевти, настоящи и потенциални бъдещи пациенти - четете, четете и мислете! Защото сифилисът е по-многолетен от човека. По-многобройни от хората са бледите спирохети.

Сифилисът умее да се прави на умряла лисица...